

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/629/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113212045
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5113212045.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting, s. r. o., so sídlom Praha, K červenému dvoru 3269/25a, IČO: 264 29 705, Česká republika, právne zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi: Bc. G. G., nar. XX.X.XXXX, bytom J., J. XXXX/XX, o zaplatenie 1.515,83 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 5C/189/2013-104 zo dňa 9. apríla 2015 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu vo výške 1.515,83 eur, spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.515,83 eur od 22.5.2010 do zaplatenia, 6 % ročným úrokom zo sumy 1.515,83 eur od 25.8.2010 do zaplatenia a zmenkovou odmenou vo výške 1/3-iny zmenkovej sumy (5,05 eur). Vychádzal z úvahy, že predložená zmenka bola vystavená v súlade so zákonom č. 151/1950 Zb. Zákon zmenkový a šekový a spĺňa všetky náležitosti vlastnej zmenky v zmysle § 75 uvedeného zákona. Ide o samostatný abstraktný záväzok neakcesorickej povahy, preto ho nie je možné spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Nadväzne prvostupňový súd uzavrel, že odporca zo zmenkovej sumy neuhradil žiadnu čiastku, súčasne pravosť zmenky relevantne nespochybnil.

O trovách konania rozhodol súd I. stupňa s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že procesne neúspešného odporcu zaviazal na úhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 326,44 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca a žiadal, aby ho súd „zabavil povinnosti zaplatiť“ zmenkový úrok, ročný úrok, zmenkovú odmenu ako aj trovy konania. Zdôraznil, že pri podpise zmluvy o pôžičke so spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o. mu bolo povedané, že poskytnutie pôžičky je možné len v prípade podpísania čistej zmenky, ktorá bola súčasťou zmluvy. Bol však pracovníkom predmetnej spoločnosti ubezpečený, že zmenka môže byť vyplnená len na základe uzavretej zmluvy. Sám odvolateľ nedisponuje kópiou zmluvy, nakoľko bola len v jednom exemplári s tým, že kópiu mu mala byť dodaná osobne alebo poštou, čo sa však nestalo.

Odporca pôžičku splácal do okamihu, keď mu prestalo byť jasné, koľko týždenných splátok v hotovosti do rúk pracovníka spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. už uhradil. Po následnej telefonickej výzve pracovníkom spoločnosti, aby pokračoval v platbách do rúk ich pracovníka, uvedené odmietol a žiadal, aby mu bolo umožnené platiť vkladom na účet navrhovateľa. Po zamietnutí tejto žiadosti zo strany pracovníka spoločnosti ostala záležitosť otvorená až do podania predmetného návrhu na súd.

Odvolateľ tiež namietal, že mu zmenka nebola predložená, navyše navrhovateľ nepredložil dôveryhodný dôkaz o tom, že by zmenku nadobudol. Nemôže si preto nárokovať požadované úroky. Dodal, že navrhovateľ potrebné dokumenty nepredložil úmyselne s cieľom domáhať sa vysokých úrokov súdnou cestou.

V písanom vyjadrení k odvolaniu odporca žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť. Akcentoval, že voči forme a obsahu zmenky zo strany odporcu neboli vznesené žiadne námietky. Ide o zmenu platnú, ktorá spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané právnou úpravou. V danej spojitosti upozornil na ustanovenie § 17 aplikovaného zákona, v zmysle ktorého odporca vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahu s pôvodným majiteľom zmenky. O to viac ich nemôže činiť sám súd. Pokiaľ by aj za určitých okolností išlo o prípustné námietky, tieto musia byť vznesené zo strany odporcu a odporca zároveň nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení.

Ďalej navrhovateľ poukázal na článok 5 ods. 1 Nariadenia o európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu, v zmysle ktorého (článku) je takéto konanie v zásade písomné a súd vec prejedná ústne len vtedy, ak to považuje za potrebné alebo ak to navrhne niektorá zo strán. Okresnému súdu preto vytýkal, že v rozpore s uvedeným článkom predvolal účastníkov na pojednávanie bez toho, že by to bol ktorýkoľvek z nich navrhol, zároveň vykonal dokazovanie, ktoré nenavrhol ani jeden z účastníkov konania a ex offio skúmal spotrebiteľský vzťah, ktorého právne posúdenie ale nie je predmetom tohto konania. Týmto je len nárok zo zmenky ako abstraktného cenného papieru, ktorý získal navrhovateľ ako indosatár bez toho, že by mal akúkoľvek povinnosť preukazovať záväzkový vzťah, ktorý zmenka pôvodne zabezpečovala.

Taktiež nesúhlasil s právnym názorom prvostupňového súdu o tom, že k prejednaniu veci pristúpil preto, že sa mu návrh javil zjavne neopodstatnený, nakoľko neopodstatnenosť návrhu, rovnako ako jeho neprípustnosť je možné posudzovať výlučne z procesného hľadiska. Posudzovanie základného vzťahu by malo význam len vtedy, keby odporca ako spotrebiteľ vzniesol voči majiteľovi námietky, že k indosácii došlo na jeho škodu, alebo ak by podal relevantné kauzálne námietky týkajúce sa úverovej zmluvy, prípadne zmenky, čo by však musel v konaní preukázať.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 212 ods. 1,2 písm. b/ O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. f/, a h/, ods. 2 O.s.p.

Už prvotné oboznámenie sa (bez bližšej analýzy) s obsahom vyjadrenia navrhovateľa (k odvolaniu odporcu) umožňuje mimo rámca akejkoľvek pochybnosti konštatovať zjavne formulárový a nežiaduci postup navrhovateľa, ktorý predkladá šablónové podania/vyjadrenia bez akejkoľvek reflexie na konkrétne okolnosti posudzovaného prípadu. Ako totiž z vyššie opísaného súhrnu vyplýva, podstatou argumentácie navrhovateľa je tvrdenie nesprávneho postupu okresného súdu, spočívajúceho v poskytnutí spotrebiteľskej ochrany z úradnej moci, čo však absolútne nezodpovedá odôvodneniu napadnutého rozhodnutia.

Naopak, v plnej miere opodstatnenou je odvolacia argumentácia odporcu, ktorý v priebehu celého konania (tlačivo C - čl. 58 a nasl. spisu, vyjadrenia na pojednávaní konanom dňa 9.4.2015) uvádzal (práve) tvrdenia opodstatňujúce aplikáciu spotrebiteľského práva, ktoré však okresný súd v rozpore s aktuálnymi závermi aplikačnej praxe súdov Slovenskej republiky odignoroval.

Nadväzne možno z určujúceho hľadiska uzavrieť, že nezrovnalosti v prístupe k nárokom uplatňovaným z titulu zmenky sú v súčasnosti už prekonané. Dňa 20.10.2015 bolo prijaté v tejto otázke spoločné stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR (publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. R 93/2015). V jeho v zmysle aj v tzv. zmenkových veciach, pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offio povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ.

Rozvinúc uvedené, len samotná skutočnosť, že navrhovateľ uplatní svoj nárok podľa nariadenia č. 861/2007 s „využitím“ inštitútu zmenky nemôže viesť k záveru, že súd nemusí reflektovať a rešpektovať svoje zákonné povinnosti v konaniach „so slabšou stranou“ - spotrebiteľom. V rámci politik Európskej únie je totiž ochrana spotrebiteľov jedným z jej hlavných a trvalých cieľov, pričom táto hodnota je postavená na roveň iných hodnôt verejného poriadku. V nemalej miere účelovou a zavádzajúcou je preto argumentácia navrhovateľa, že v prípade uplatňovania nároku zo zmenky nie je súd oprávnený prihliadnuť na kauzálny základ konkrétneho hmotnoprávneho vzťahu. Presne v opačnom duchu je totiž v judikatúre Európskeho súdneho dvora, resp. Súdneho dvora EÚ definovaná pre všeobecné

(vnútroštátne) súdy povinnosť/nevyhnutnosť skúmať i pri nároku zo zmenky postavenie odporcu ako spotrebiteľa.

Bude preto úlohou súdu I. stupňa v novom rozhodnutí posúdiť uplatnený nárok navrhovateľa vo svetle vyššie uvedených postulátov.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.